

jfr. nærmere herom lovens § 52 b, 1. stk. Statslånene kan dog i forbindelse med de optagne foranstående lån ikke udgøre mere end 75 pct. af ejendommens værdi ifølge optagen stempelvurdering.

Man har ved denne mere simple udlånsordning skabt en forenkling af den administrative behandling af sagerne, ligesom bygherrerne er blevet stillet noget mere frit med hensyn til byggeriets udformning.

Ydelsen af disse lån andrager 5,9 pct., hvoraf 4½ pct. er rente, 0,2 pct. reserve- og administrationsfondsbidrag og resten afdrag.

Pr. 31. marts 1954 var der således ialt udbetalt 15,6 mill. kr., svarende til et antal lejligheder på 1 193. Herudover var der overfor Kongeriget Danmarks Hypotekbank reserveret lån og af hypotekbanken givet tilsagn om lån til yderligere 1 180 lejligheder med et samlet anslået lånebeløb på ca. 21,5 mill. kr.

Lånene berigtiges udelukkende på grundlag af de af kommunerne afgivne erklæringer, uden at der finder besigtigelse sted fra ministeriet. Før at danne sig et indtryk af dette byggeri har ministeriet imidlertid ladet foretage besigtigelse af et passende udsnit af de belånte ejendomme. Denne undersøgelse, som har været ret summarisk, synes at vise, at der efter denne ordning er opført parcelhuse af meget væsentligt afvigende kvalitet. Det kan således nævnes, at undersøgelsen viste, at ca. 30 pct. af husene var af en standard, som må betegnes som værende under standarden for de huse, der opføres med statslån efter reglerne i bl. kap. VI. Omvendt var kun ca. 5 pct. af husene af en højere standard end den sædvanlige for byggeri med lån efter bl. kap VIII. De øvrige huse, ca. 65 pct., svarede til den sædvanlige standard for statslåns-huse.

3. Lån til privat udlejningsbyggeri.

Ved 1946-loven gennemførtes en sontring mellem ejendomme med mere end 36 lejligheder og mindre byggeforetagender. Lånegrænserne var følgende:

	uden kommunegaranti	med kommunegaranti
Byggeforetagender med ikke over 36 lejligheder	75 pct.	85 pct.
Byggeforetagender med mere end 36 lejligheder	70 pct.	80 pct.

Ved lovændringen af 14. juni 1951 ophævedes sontringen, og samtidig forhøjedes lånegrænserne til 80 pct. uden kommunegaranti og 90 pct. med kommunegaranti.

I den periode af 20 år, hvori ydelserne er nedsat,

svares en årlig ydelse på 3,2 pct. af lånet, hvoraf 2,5 pct. er rente, 0,2 pct. reserve- og administrationsfondsbidrag og resten afdrag.

Der var pr. 31. marts 1954 givet tilsagn om lån til ca. 14.000 lejligheder efter disse regler med et samlet lånebeløb på ca. 225 mill. kr.

4. Lån til opførelse eller forandring af ejendomme med socialt eller kulturelt formål.

Ifølge 1946-lovens kap. VII kunne der oprindeligt indenfor et beløb af 4 mill. kr. i hvert finansår ydes lån til opførelse eller forandring ved om- og tilbygning af forsamlingshuse med almindeligt formål, biblioteksbygninger, opdragelseshjem, institutioner for forebyggende børneforsorg, husholdningsskoler, undervisningskøkkener, vandrehjem, offentlige badeanstalter og institutioner af lignende social eller kulturel betydning.

Disse regler blev væsentligt ændret ved lovrevisionen i 1951. Bestemmelserne havde forinden været gjort til genstand for overvejelser i et af boligministeriet nedsat embedsmandsudvalg, hvis forslag var grundlaget for ændringerne. Der havde indtil da kun været ringe interesse for lån efter disse bestemmelser, hvilket antagelig for en væsentlig del skyldtes de ikke særlig gunstige vilkår, som gjaldt for lånene.

Efter de ændrede regler ydes lån til byggeri med socialt og kulturelt formål efter regler, som er væsentlig gunstigere end de regler, som fandtes i 1946-loven.

Følgende kategorier får herefter lån på tilsvarende vilkår som det sociale byggeri:

- 1) Billige boliger for unge under kollegielignende forhold.
- 2) Institutioner for forebyggende børneforsorg.
- 3) Opdragelseshjem anerkendt i henhold til lov om offentlig forsorg.
- 4) Stiftelser og hjem for gamle, syge og svagelige samt andre hjem med socialt formål.

Følgende kategorier kan erholde lån på tilsvarende vilkår som det forretningsmæssige boligbyggeri:

- 5) Fritids- og forsamlingslokaler med almindeligt formål.
- 6) Fællesanlæg til supplerende af boliger eller til forenkling af husførelsen af boligerne (kollektive anlæg).
- 7) Fødselsanstalter.
- 8) Andre sociale eller kulturelle institutioner end de ovenfor nævnte (f. eks. biblioteksbygninger, vandrehjem og soldaterhjem).